

Cömert, M. ve Erim, A. (2018). Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırma sonuçlarının alana katkısı ve uygulanabilirliği *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18 (1), 107-129.

Geliş Tarihi: 20/09/2017

Kabul Tarihi: 08/12/2017

VIYOLONSEL EĞİTİMİYLE İLGİLİ ARAŞTIRMA SONUÇLARININ ALANA KATKISI VE UYGULANABİLİRLİĞİ*

Manolya CÖMERT**
Ali ERİM ***

ÖZET

Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların içerik olarak nasıl bir eğilim gösterdiğini belirlemek; bu araştırma sonuçlarının viyolonsel eğitimi alanına katkısını ve sunulan önerilerin sahada uygulanabilirliğini değerlendirmek, bu araştırmanın temel amacıdır. Bu doğrultuda çalışmaya viyolonsel eğitimiyle ilgili Türkiye’de eğitim fakültelerinde yapılan tezler ile eğitim fakültesi dergilerinde yayımlanan makaleler dâhil edilmiştir. Bu çerçevede araştırma bir durum çalışmasıdır. Araştırma, iki aşamada ve iki nitel veri toplama tekniği ile yürütülmüştür. İlk olarak viyolonsel eğitimiyle ilgili tezler ve makaleler bir döküm niteliğinde derlenmiş ve incelenmiştir. 52 araştırma, kategorisel olarak analiz edilmiştir. Daha sonra viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların sonuç ve önerileri, alana katkısı ve uygulanabilirliği açısından 10 viyolonsel eğitimcisinin görüşüne sunulmuştur. Görüşme verileri, tematik olarak çözümlenmiştir. Sonuç olarak viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların belirli konular etrafında yoğunlaştığı; araştırmaların genellikle alanda bilinen durumları ve uygulanan yöntem-teknipleri doğrulama düzeyinde kaldığı; yeni önerilerin bir kısmının ise Türkiye’de viyolonsel eğitimi bağlamında uygulanabilir olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda yeni araştırmalarda tekrara düşülmesinin önüne geçilebileceği; çalışmalarda yeni yöntem, teknik ve yaklaşımların uygulamasını içeren deneysel araştırmalara ağırlık verilebileceği; viyolonsel eğitimiyle ilgili yapılacak çalışmaların temel müzik eğitimi ile özgen müzik eğitimini de hedeflemesinin alana yenilik getirebileceğine ilişkin öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çalgı eğitimi, viyolonsel eğitimi, alan yazını değerlendirmesi

CONTRIBUTION OF VIOLONCELLO EDUCATION RESEARCH TO THE FIELD AND THEIR PRACTICABILITY

ABSTRACT

The primary objective of this research is to analyse the trends in violoncello education research in terms of their content and to assess the contribution of these research results to violoncello education and the practicability of the proposed recommendations. In this regard theses written in education faculties and articles published in journals of faculties of education related to cello education in Turkey were included in the study. The study is a case study and carried out in two phases with two qualitative data collection techniques. At first, the theses and articles regarding the violoncello education were compiled and analysed. 52 resources were evaluated with categorical analysis method according to predetermined categories. Then, the findings and suggestions of these research related to violoncello education were presented to 10 violoncello trainers to be evaluated for their contribution to the field and practicability of the recommendations. Interview data were analysed with the thematic method. In conclusion, it was observed that research on violoncello education focus on some specific issues, confirm the recognized issues of the field or methods/techniques that are already in use, and some of the novel suggestions are not practicable to violoncello education in Turkey. Based on these results, the following recommendations could bring novelty to the field: repetition in future research could be avoided by evaluating previous studies in detail; researchers could focus on experimental studies involving new methods, techniques, and approaches; studies on violoncello education should also aim both basic and volunteer music education.

Keywords: Instrument education, violoncello education, literature review

* Bu çalışma “Viyolonsel Eğitimi ile İlgili Araştırmaların Sınıflandırılması, Sonuçlarının Alana Katkısı ve Uygulanabilirliği” başlıklı tezden üretilmiştir.

** Öğretmen, Milli Eğitim Bakanlığı, manolyacomert@hotmail.com

*** Doç. Dr., AİBÜ Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, erimalier@yahoo.com

1.GİRİŞ

İnsanın müzikle ilişkisi çok eski tarihlere dayandırılmakta ve insan yaşamındaki önemi tartışmasız herkes tarafından kabul görmektedir. Müzik eğitimi de eğitim programlarının temel bir bileşeni olarak görülmektedir. Akademisyen ve müzik yazarları müzik eğitiminin tanımını farklı ifadelerle tanımlamaya çalışmışlardır. Uçan (2005, 30) müzik eğitimi bireye kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli müziksel davranışlar kazandırma, bireyin müziksel davranışında kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak belirli değişiklikler oluşturma ya da bireyin müziksel davranışını kendi yaşantısı yoluyla amaçlı olarak değiştirme veya geliştirme süreci olarak tanımlamıştır. Say (2005, 536) ise müzik eğitimi çocukluk döneminden başlayarak bireylere belirli müzikal davranışlar kazandırarak söz konusu davranış ve becerileri geliştirme süreci olarak ifade etmektedir.

Müzik eğitiminde çalgı öğretimi önemli bir yer tutmaktadır. Bugün bütün müzik eğitimi veren kurumlarda kurumun hedefine göre piyano, yaylı çalgılar, gitar, flüt vb. çalgıların öğretiminin yapıldığını görmekteyiz. Çalgı eğitiminin bir boyutu olarak viyolonsel ise müzik eğitiminde kullanılan yaylı çalgılar ailesinin tenor sesli çalgısı olarak yerini almaktadır.

Viyolonsel, 1925 tarihli Musiki Muallim Mektebi Talimnamesininin 9. maddesinde öğretimi zorunlu tutulan çalgılar içerisinde yer almış ve tarihten günümüze müzik eğitimi okullarında süren ve sürekli gelişen bir eğitim geleneği ile yaylı çalgı eğitimi içinde vazgeçilmez bir yer tutmuştur. Viyolonsel çalgısının ülkemizde ilk eğitimi veren kişi ise Riyaseti Cumhuriyet Orkestrası üyesi Edip Sezen'dir (Sertöz, 2003, 48). 92 yıllık bu süreçte viyolonsel yaylı çalgı eğitiminin vazgeçilmez bir parçası olmuştur. Musiki Muallim Mektebi 1937-1938'de kendisinden iki yıl sonra (1926'da) kurulan Gazi Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü'ne Müzik Bölümü olarak aktarılmıştır (Uçan, 2005, 233). Buradaki amaç ise müzik eğitimcisi yetiştirmek olmuştur. Bu okula 1969'da İstanbul'da, 1973'te İzmir'de, 1977'de Nazilli'de ve 1981'de Bursa'da açılan yeni müzik bölümleri eklenmiş; 1982 yılında yürürlüğe giren 41 sayılı kanun hükmünde kararname ve 1983 yılında onun yerini alan 2809 sayılı yasa ile müzik bölümleri, üniversitelere bağlı eğitim fakülteleri müzik eğitimi bölümlerine dönüştürülmüştür (Uçan, 2005, 181-182).

Akademik çalışmalar zaman içerisinde, lisansüstü eğitimle birlikte yaygınlaşmıştır. Farklı yıllarda yapılan iki çalışmada viyolonsel alanı ile ilgili olarak yazılmış olan bu çalışmalar sınıflandırılmış, eğitim fakülteleri, güzel sanatlar fakülteleri ve konservatuarlarda yapılmış olan araştırmalar incelenmiştir. Demirel'in 2001 yılında yapmış olduğu kaynakça araştırmasına göre viyolonsel ile ilgili olarak 8 yüksek lisans, 2 doktora ve 2 sanatta yeterlilik olmak üzere toplamda 12 tez yazıldığı bulgulanmıştır. 2011 yılında Yıldırım-Orhan'ın yapmış olduğu kaynakça araştırmasında ise 60 yüksek lisans, 5 sanatta yeterlilik ve 10 doktora olmak üzere viyolonsel ile ilgili 75 tez yazıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmada çıkan sonuçlara göre; viyolonsel alanında yapılmış ilk iki tez 1992 yılında yüksek lisans tezi olarak yazılmıştır. Bu 19 yıllık süreçte viyolenselle ilgili araştırmaların nasıl bir dağılım gösterdiğinin ve araştırma sonuç ve önerilerinin katma değerlerinin belirlenmesi, gelecek çalışmalar için yol gösterici olacaktır.

1.1. Araştırmanın Amacı

Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaları sınıflandırarak içeriksel eğilimi belirlemek ve bu araştırmaların sonuçlarının ve önerilerinin viyolonsel eğitime katkısını/uygulanabilirliğini değerlendirmek, bu çalışmanın temel amacıdır. Bu amaç çerçevesinde şu sorulara yanıt aranmıştır:

- 1- Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmalar; yılları, eğitim düzeyi, konuları, desenleri ve hedef kitleleri bakımından nasıl bir eğilim sergilemektedir?
- 2- Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmalar, genel olarak ne tür sonuçlara ulaşmışlar ve ne tür öneriler sunmuşlardır?
- 3- Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların ulaştığı sonuçlar ve sunduğu önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliğine ilişkin eğitimci görüşleri nelerdir?

1.2. Araştırmanın Önemi

Viyolonsel eğitimiyle ilgili tez ve makalelerin içeriksel eğilimlerinin yanı sıra bu çalışmaların sonuç ve önerilerinin uygulanabilirliğini ve alana katkısını ortaya koymayı amaçlaması, bu çalışmayı farklı kılmaktadır. Eğitim fakültelerinde viyolonsel eğitimi üzerine çalışma yapacak olan araştırmacılara yol göstermesi ve konu seçiminde yenilikçi düşüncelerin geliştirilmesi için alandaki yığılmalara ve boşluklara işaret etmesi bakımından önemli görülmektedir.

2. YÖNTEM

2.1. Desen

Çalışma, viyolonsel eğitiminde yapılan araştırmalara ilişkin var olan durumu betimlerken; bir taraftan da bu araştırmaların sonuç ve önerilerinin alana katkısı ve uygulanabilirliği üzerine uzman kişilerle yapılan derinlemesine bir tartışmanın sonuçlarını sunmayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede araştırma bir durum çalışmasıdır. Durum çalışmaları bir olgu ya da durumla ilgili ayrıntıları tanımlamak, buna ilişkin olası açıklamalar geliştirmek ve değerlendirmek amacıyla kullanılan bir yöntemdir.

Bu kapsamda araştırma, iki aşamada ve iki nitel veri toplama tekniği ile yürütülmüştür.

- 1- Viyolonsel eğitimiyle ilgili tezlerin ve makalelerin doküman incelemesi tekniğiyle analiz edilmesi.
- 2- Bu tez ve makalelerin sunduğu sonuç ve önerilerin alana katkısına-uygulanabilirliğine ilişkin uzman görüşlerinin yapılandırılmış görüşme tekniğiyle elde edilmesi ve analizi.

2.2. Evren ve Örneklem

Çalışmanın birinci aşaması için gerekli olan ve Türkiye’de yapılan viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmalar evreni oluşturmaktadır. Bu araştırmalardan müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülen lisansüstü tezler ile eğitim fakültesi dergilerinde yayımlanan makaleler seçilerek, amaçlı örnekleme yoluyla örneklem oluşturulmuştur. Bu kapsamda YÖK Ulusal Tez Merkezi’nde bulunan ve erişime izin verilen tüm tezler (n:42) çalışmaya dâhil edilmiştir. Eğitim fakültesi dergilerinde yayımlanan makalelerden ise viyolonsel eğitimiyle ilgili 10 araştırmaya ulaşılabilmektedir. Araştırmalar 1992-2015 yılları arasındaki bir süreci kapsamaktadır. Viyolonsel eğitimi ile ilgili 2 tez, erişimi yazarlar tarafından

kısıtlandığından araştırmaya dâhil edilememiş, bunun dışında yazarı tarafından kısıtlanmayan tüm tezler araştırma kapsamına alınmıştır.

Özetle araştırmaya dâhil edilen araştırmaların dağılımı aşağıdaki tabloda görülebilir:

Tablo 1.

Araştırmaların Sayısal Dağılımı

Araştırma düzeyi	N
Yüksek lisans tezi	30
Doktora tezi	12
Makale	10
Toplam	52

Çalışmanın ikinci aşamasında viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların sonuç ve önerilerinin alana katkısı ve uygulanabilirliği üzerine uzman kişilerle görüşme yapılması planlanmıştır. Bu planlama çerçevesinde Tablo 2’de özellikleri görülen uzmanlarla görüşme yapılmıştır.

Tablo 2.

Görüşme Yapılan Katılımcıların Özellikleri

Katılımcı	Cinsiyet	Unvan	Kurum	Deneyim (yıl)
1. katılımcı	Erkek	Öğr. Gör	Eğitim fakültesi	15
2. katılımcı	Erkek	Öğr. Gör	Eğitim fakültesi	15
3. katılımcı	Kadın	Doç. Dr.	Eğitim fakültesi	20
4. katılımcı	Erkek	Yrd. Doç. Dr.	Eğitim fakültesi	26
5. katılımcı	Erkek	Yrd. Doç. Dr.	Eğitim fakültesi	19
6. katılımcı	Erkek	Okutman	GSF	8
7. katılımcı	Kadın	Yrd. Doç. Dr.	Eğitim fakültesi	16
8. katılımcı	Erkek	Yrd. Doç. Dr.	Eğitim fakültesi	25
9. katılımcı	Kadın	-	Eğitim fakültesi	5
10. katılımcı	Erkek	Okutman	Eğitim fakültesi	11

2.3. Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi

Çalışmanın iki ayrı bölümünde, farklı çözümleme yöntemleri kullanılmıştır. İlk aşamada içerik çözümlemesi, ikinci aşamada ise betimsel çözümleme yapılmıştır.

İlk aşamada içerik çözümlemesi yöntemlerinden kategorisel çözümleme kullanılmıştır. İçerik çözümlemesi, araştırma nesnesinin önce birimlere bölünmesi, ardından bu birimlerin önceden saptanmış ölçütlere göre ulamlar halinde gruplandırılmasıdır (Tavşancıl ve Aslan, 2001, 90).

Süreç şu şekilde gelişmiştir: Araştırma veritabanı üzerinde yapılan bir ön inceleme sırasında belirli kategorilerin ortaya çıktığı gözlenmiştir. Sonraki aşamada bu kategoriler tanımlanmış ve hangi araştırmanın hangi kategoriye gireceği kararlaştırılmıştır. Son olarak tüm araştırmalar, bu kategoriler bağlamında sınıflandırılmıştır. İlgili kategoriler aşağıda örneklendirilmiştir.

2.3.1. Doküman incelemesi ve içerik çözümlemesi

Araştırmada doküman incelemesi ile elde edilen veriler içerik çözümlemesi yöntemiyle çözümlenmiştir. Çözümlemede kullanılan ilk kategori, çalışma konularıdır. Çalışmalar konu bakımından 10 kategoriye ayrılmıştır. Bu kategorilerin ne tür araştırmaları içerdiği, aşağıda örneklerle gösterilmiştir:

i. Uygulama-raporlama: Bir kurumda/ülkede/bölgede viyolonsel eğitimi uygulamalarını betimleyen araştırmalar. Bu tür çalışmalar da kendi içinde “genel”, “teknik”, “program” ve “materyal” olarak sınıflandırılmıştır.

ÖRNEK: Türkiye’deki Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerinde Viyolonsel Eğitimi (Genel Durum)

ii. Materyal (araç) değerlendirme: Öğretim materyallerini çeşitli değişkenler açısından değerlendiren araştırmalar.

ÖRNEK: Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan Etüt Kitaplarının Analizi (Grutzmacher Op-38 1. Defter Etüt Kitabı Örneği)

iii. Materyal önerisi: Var olan bir materyalin viyolonsel eğitimine uyarlanmasını öneren araştırmalar.

ÖRNEK: Zeybek Müziklerinin Viyolonsel Eğitiminde Kullanılabilirliği ve Viyolonsel Eğitimine Uyarlanması

iv. Materyal (araç) geliştirme: Viyolonsel eğitimini hedefleyerek materyal geliştiren çalışmalar.

ÖRNEK: Makamsal Viyolonsel Öğretim Yöntemine Sistemik Bir Yaklaşım

v. Program değerlendirme: Viyolonsel eğitimiyle ilgili programları çeşitli değişkenler açısından değerlendiren araştırmalar.

ÖRNEK: Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalında Uygulanabilecek Viyolonsel Müfredatının İncelenmesi

vi. Program önerisi: Viyolonsel eğitimini hedefleyen program önerileri.

ÖRNEK: Viyolonsel Öğretiminde İlk Bir Yılda Uygulanacak Program Taslak Önerisi

vii. Çalgı tekniği: Viyolonsel çalma tekniklerini ele alan araştırmalar.

ÖRNEK: Viyolonselde Çift Telde Çalma Tekniğinin Analizi ve Çalışma Şekilleri

viii. Yöntem, teknik ve model önerisi: Viyolonsel eğitimi için öğretim yöntemi, tekniği ya da modeli öneren araştırmalar.

ÖRNEK: Dizgeli Öğretim Modelinin Güzel Sanatlar ve Spor Liselerinde Yapılan Viyolonsel Dersinde Öğrenci Başarısına Etkisi

ix. Ölçek önerisi: Viyolonsel eğitiminde performansı ölçmeye ve değerlendirmeye yönelik ölçek öneren araştırmalar.

ÖRNEK: Viyolonsel Öğretiminde Performansı Değerlendirmeye Yönelik Hazırlanan Dereceli Puanlama Anahtarının (Rubrik) Sınanması ve Değerlendirilmesi

x. Alan yazını değerlendirmesi: Viyolonsel eğitimi alanında akademik çalışmaların (tezler, makaleler vb.) dökümünün yapıldığı araştırmalar.

ÖRNEK: Türkiye'de Viyolonsel Alanında Yapılmış Yüksek Lisans, Doktora ve Sanatta Yeterlilik Tezleri

Çalışmaya dâhil edilen araştırmalar, ikinci olarak desenleri bakımından “derleme”, “betimsel”, “deneysel” ve “tasarım-geliştirme” araştırmaları olarak sınıflandırılmıştır. Son olarak da hedef kitle bakımından “ilköğretim”, “lise”, “lisans”, “lisansüstü” ve “genel” olarak kategorize edilmiştir.

2.3.2. Görüşmeler ve Betimsel Çözümleme

Araştırmanın ikinci aşamasında eğitim fakültelerinde viyolonsel eğitimine dair çalışılan tezlerin ayrıntılı incelemesi yapılmıştır. İnceleme sonucunda yapılan araştırmaları temsil edebilecek sonuç ve önerilerden bir seçki oluşturulup görüşme sorusu olarak biçimlendirilmiştir. Daha sonra bu temsili sonuç ve önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliği üzerine uzman kişilerle görüşme yapılmıştır.

Görüşme, belli bir konu hakkında ilgili kişi(ler) hakkında bilgi toplamak amacıyla en az iki kişi arasında sözlü olarak yürütülen bir iletişim sürecidir (Aktaş-Cansız, 2016, 339). Yapılandırılmış ve yarı yapılandırılmış görüşmelerde, görüşme yapılan bireylerden araştırmanın amacı çerçevesinde bilgiler elde etmek amacıyla birtakım soruların yer aldığı görüş formu kullanılmakta ve bu formlar aracılığı ile elde edilen bilgiler arasındaki benzerlik ve farklılıklar saptanarak karşılaştırılabilmektedir. Bu türden görüşmeler, araştırmacının zihnindeki belli bir hipotezi test etmek için veri elde etme sürecinde oldukça kullanışlıdır (Aktaş-Cansız, 2016, 344). Bu çalışmada görüşmeler, araştırmacı tarafından geliştirilen yapılandırılmış görüşme formu ile yapılmıştır.

Sorular ise şu şekilde yapılandırılmıştır: Tezler konuları bakımından 10 kategoriye ayrılmıştır. Metod incelemeleri üzerine 12 çalışma yapılmış olup ilk soru 6 çalışmanın ortak sonucu olarak yöneltilmiştir. 2. olarak Türk Müziği türlerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği üzerine yöneltilen soru, yapılan 6 çalışmanın ortak sonucu niteliğindedir. Çağdaş Türk Bestecilerinin viyolonsel eserlerinin müzik eğitimi anabilim dallarındaki viyolonsel eğitiminde kullanımına ilişkin yöneltilen soru 2 araştırmanın ortak sonucudur. Viyolonsel eğitiminde eşlikli çalışma üzerine yöneltilen soru da 2 araştırmanın ortak sonucuyken zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği, viyolonsel öğretiminde performans değerlendirme araçlarının kullanımı ve dramatisasyon tekniğinin viyolonsel eğitiminde kullanımı üzerine yöneltilen sorular sonuçları ve sundukları öneriler bakımından ilgi çekici bulunduğu ve alana katkı sağlayacak nitelikte olduğu için birer araştırmanın sonucu olarak eğitimcilere soru şeklinde yöneltilmiştir.

Görüşmelerden elde edilen veriler için betimsel çözümleme kullanılmıştır. Betimsel çözümlemede veriler, daha önceden belirlenen temalara göre özetlenir ve yorumlanır. Veriler araştırma sorularının ortaya koyduğu temalara göre düzenlenebileceği gibi, gözlem ve görüşme süreçlerinde kullanılan sorular ya da boyutlar dikkate alınarak da sunulabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2006, 224). Süreçte alınan cevaplar ses kayıt cihazına kaydedilmiş, görüşme sonrasında yazıya dökülerek analiz edilmiştir. Yazıya dökülen görüşmeler, eğitimcilere mail yoluyla gönderilmiş ve onayları istenmiştir. Çözümlemede temalar oluşturulurken görüşme sürecinde kullanılan sorular dikkate alınmış; raporlaştırma da bu çerçevede yapılmıştır.

Betimsel çözümlemede güvenilirliğin sağlanması açısından, görüşmeler iki ayrı araştırmacı tarafından farklı zamanlarda çözümlenmiş; daha sonra bir araya gelinerek ortak bir değerlendirme yapılmıştır. Son olarak çözümlemenin son biçimi, üçüncü araştırmacı tarafından gözden geçirilmiştir.

3. BULGULAR

Bu bölümde Türkiye’de viyolonsel eğitimiyle ilgili yapılan araştırmaların çeşitli yönlerden incelenmesinin sonucunda ortaya çıkan sayısal bulgulara ve bu araştırmaların ulaştığı sonuçların-sunduğu önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliğine ilişkin eğitimci görüşlerinden elde edilen nitel bulgulara yer verilecektir. Bu bağlamda, bölümlendirme şu şekilde yapılacaktır:

- Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmalara ilişkin sayısal bulgular
- Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların ulaştığı sonuç ve önerilerden oluşturulan temsili seçki
- Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların ulaştığı sonuç ve önerilerin alana katkısına ve uygulanabilirliğine ilişkin nitel bulgular

3.1. Viyolonsel Eğitimiyle İlgili Araştırmalara İlişkin Sayısal Bulgular

Araştırmaların türlerine göre dağılımlarına bakıldığında; viyolonsel eğitimi ile ilgili 30 tez ile en fazla yüksek lisans derecesinde çalışıldığı görülmektedir. Bunu 12 tez ile doktora derecesi izlerken konu ile ilgili 10 makale yazıldığı belirlenmiştir.

Araştırmaların yıllara göre dağılımları ise aşağıdaki gibidir:

Tablo 3.

Araştırmaların Yıllara Göre Dağılımı

Yıllar	Yüksek Lisans	Doktora	Makale
1992	2	-	-
1996	-	1	-
1997	1	-	-
1998	-	1	-
1999	2	-	-
2001	3	1	-
2002	2	-	-
2003	2	-	1
2005	2	-	-
2006	5	-	-
2007	-	1	-
2009	4	-	2
2010	1	4	1
2011	2	1	2
2012	2	1	1
2013	1	-	2
2014	1	2	-
2015			1
Toplam	30	12	10

Araştırmaların yıllarına göre dağılımına bakıldığında viyolonsel eğitimi ile ilgili ilk çalışmaların yüksek lisans tezi olarak 1992 yılında yapıldığı görülmektedir. Yüksek lisans derecesinde en fazla çalışma 5 tez ile 2006 yılında yapılmıştır. Doktora tezi olarak ilk çalışma 1996 yılında yapılmış olup (Saraç, 1996), en fazla çalışıldığı yıl 4 tez ile 2010 yılı olmuştur.

Makalelere bakıldığında ise bu tür araştırmaların 2003-2015 yılları arasında yayınlandığı, 2009, 2011 ve 2013 yıllarında 2 araştırma ile diğer yıllara göre daha fazla çalışma yapıldığı görülmektedir.

Araştırmaların konularına göre gösterdiği eğilimi gösterir tablo ise aşağıdadır:

Tablo 4.

Araştırmaların Konularına Göre Dağılımları

Kategori	Y. Lisans	Doktora	Makale	Toplam
Materyal (araç) değerlendirme	9	1	2	12
Materyal (araç) geliştirme	-	2	-	2
Materyal (araç) önerisi	4	1	2	7
Ölçek önerisi	-	1	-	1
Yöntem, teknik ve model önerisi	2	2	-	4
Program önerisi	-	1	1	2
Program değerlendirme	-	2	1	3
Çalgı tekniği	1	1	1	3
Alan yazını değerlendirmesi	-	-	1	1
Uygulama-raporlama (teknik)	4	-	1	5
Uygulama-raporlama (genel)	5	1	-	6
Uygulama-raporlama (materyal)	3	-	-	3
Uygulama-raporlama (program)	2	-	1	3
Toplam	30	12	10	52

Lisansüstü çalışmaların konularına göre dağılımlarına bakıldığında yüksek lisans derecesinde üzerinde en fazla çalışılan konuların materyal (araç) değerlendirme, uygulama-raporlama (genel) kategorileri olduğu, onu sırasıyla materyal önerisi konulu araştırmalar ve uygulama-raporlama (teknik) içerikli çalışmaların izlediği görülmektedir. Doktora derecesinde materyal geliştirme, yöntem-teknik ve model önerisi ve program değerlendirme kategorilerinin üzerinde daha çok çalışıldığı, alan yazını değerlendirmesi, uygulama-raporlama (teknik-materyal-program) konuları üzerine çalışma yapılmadığı gözlemlenmiştir.

Makalelerin konularına göre dağılımlarına bakıldığında ise materyal (araç) değerlendirme ve materyal önerisi içerikli çalışmaların diğerlerine göre daha fazla ve eşit sayıda çalışıldığı görülmektedir. Materyal (araç) geliştirme, ölçek önerisi, yöntem teknik ve model önerisi, uygulama-raporlama (genel-materyal) içerikli konularda çalışma yapılmadığı bulgusuna ulaşılmıştır.

Tezlerin ve makalelerin araştırma desenine göre dağılımında ortaya çıkan tablo aşağıda sunulmuştur:

Tablo 5.

Tezlerin ve Makalelerin Araştırma Desenine Göre Dağılımı

Araştırma Deseni	Y. Lisans	Doktora	Makale	Toplam
Betimsel	24	4	5	33
Deneysel	1	6	1	8
Derleme	2	-	2	4
Tasarım	3	2	2	7
Toplam	30	12	10	52

Araştırmaların desenlerine göre dağılımlarına bakıldığında betimsel deseninin en fazla yüksek lisans derecesinde tercih edildiği, deneysel desenin doktora seviyesinde kullanılma oranının daha yüksek olduğu görülmektedir. Makalelerin desenlerine göre dağılımlarına bakıldığında en fazla betimsel desen kullanıldığı, bir tane deneysel desen içerikli araştırma olduğu, derleme ve tasarım türlerinde eşit sayıda çalışma yapıldığı görülmektedir.

Araştırmaların hangi eğitim düzeyini hedeflediği de bir diğer önemli konudur. Buna ilişkin dağılım Tablo 6'da görülebilir:

Tablo 6.

Araştırmaların Hedeflenen Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımı

Hedeflenen eğitim düzeyi	Y. Lisans	Doktora	Makale	Toplam
İlköğretim	1	-	-	1
Lise (AGSL)	6	2	2	10
Lisans	15	10	4	29
Lise-Lisans	4	-	1	5
Lisansüstü	2	-	-	2
Genel	2	-	3	5
Toplam	30	12	10	52

Araştırmaların hedeflenen eğitim düzeylerine göre dağılımlarına bakıldığında 29 çalışma ile en fazla lisans düzeyinde araştırma yapıldığı görülmektedir. Onu 10 çalışma ile lise, 5 çalışma ile lise-lisans, 2 çalışma ile lisansüstü, 1 çalışma ile ilköğretim düzeyi izlemektedir. Toplumun genel olarak hedeflendiği araştırma sayısı ise 5'tir.

Yapılan araştırmalara bakıldığında eğitim fakülteleri kapsamında viyolonsel eğitimine dair 1992'den 2015 yılında kadar toplamda 52 çalışma yapılmış olduğu belirlenmiştir. Eğitim fakülteleri kapsamında viyolonsel eğitimi ile ilgili olarak lisansüstü ilk çalışmalar 1992 yılında Gazi Üniversitesi ve Marmara Üniversitesinde Fen Bilimleri Enstitüsünde yüksek lisans derecesinde çalışılmıştır. 1992'den günümüze kadar viyolonsel eğitimi ile ilgili yüksek lisans seviyesinde 30, doktora seviyesinde ise 12 çalışmaya rastlanmıştır. Konu ile ilişkili yayımlanmış 10 makaleye ulaşılmıştır. Araştırmaların konularına göre dağılımlarında yığılma 12 çalışma ile materyal (araç) değerlendirme kategorisinde olmuş, onu 7 çalışma ile materyal önerisi kategorisi izlemiştir. Desen dağılımlarında 33 çalışmada betimsel, 8 çalışmada deneysel, 7 çalışmada tasarım, 4 çalışmada ise derlemenin tercih edildiği görülmüştür. Betimsel desenin yüksek lisans, deneysel desenin ise daha çok doktora derecesinde çalışılmış olduğu gözlenmiştir. Araştırmaların en çok lisans düzeyinde yürütüldüğü, bunu lise düzeyinin izlediği belirlenmiştir.

Yirmi üç yıllık süreç içerisinde eğitim fakültelerinde viyolonsel eğitimi ile ilgili olarak çalışılan tezlerin ve yayımlanan makalelerin belirli konularda yığılma gösterdiği; yeni uygulamalar ve yaklaşımların, durum betimlemelerine oranla çok daha az yer bulduğu dikkat çekmektedir. Ayrıca araştırmaların temel eğitim düzeyini ve halk eğitimini hedeflemiyor olması; müzik eğitiminin temel katmanlarının göz ardı edildiğine ilişkin bir soru işaretini akla getirmektedir. Diğer yandan söz konusu çalgı eğitimi olduğunda, uygulamaya dönük ve(ya) yeni yöntem, teknik, yaklaşımları içeren araştırmalar beklenmektedir. Fakat araştırmalar, bunun tersine bir görünüm sergilemektedir. Bu durum, alan yazınına kuşbakışı bakıp eksikliklerin ve boşlukların belirlenmesini; hangi tür çalışmaların alan yazınına daha çok katkı sunacağı sorusunu belirginleştirmektedir.

3.2. Viyolonsel Eğitimiyle İlgili Araştırmaların Ulaştığı Sonuç ve Önerilerden Oluşturulan Temsili Seçki

Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların ulaştığı sonuç ve sunduğu öneriler genel olarak değerlendirildiğinde bunların yedi alt başlıkta toplanabileceği görülmüştür. Bunlar aşağıda özetlenmiştir:

1. Pek çok araştırmada Türkiye’de Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan başlangıç metotlarının analizi yapılmış ve Friedrich Dotzauer (Violincello Method Volume 1) Sebastian Lee (Praktische Violincello Schule Op.30-112 Melodische Etuden Für Violincelli)ve Joseph Werner (Praktische Violincello Schule) en çok tercih edilen metotlar olarak ortaya çıkmıştır.

Ayrıca metot inceleme içerikli çalışmalarda en fazla D. Popper Op.73 numaralı metot, Otokar Sevcik Op.2.5 numaralı etüt, Dotzauer viyolonsel metodu 1.kitap, S. Lee Op.31, sağ ve sol el teknik becerileri, entonasyon, müzikal dinamikler açısından incelenmiştir.

2. Araştırmalarda, Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında viyolonsel eğitiminde geleneksel Türk müziğine yeterince yer verilmediği sonucu çıkmıştır. Araştırmacılar bunun için farklı öneriler getirip geleneksel Türk müziğinin eğitime daha fazla ağırlık verilmesi gerektiği görüşünde birleşmişlerdir.

3. Zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği ve viyolonsel eğitime uyarlanması ile ilgili yapılan bir araştırmada; viyolonsel eğitiminde zeybek müziklerine yeterince yer verilmediği belirtilmiştir. Tampere ses sistemine uygun zeybek müziklerinin viyolonsel uyarlanmasının yanı sıra mikrotonal aralığa sahip zeybek müziklerinin de evrensel viyolonsel öğretim metotlarıyla paralellik gösterecek şekilde düzenlenerek uygulanabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

4. Çağdaş Türk bestecilerinin viyolonsel eserlerinin Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında lisans programı ve uygulamalarındaki yeriyle ilgili yapılan araştırmada öğretim elemanlarının sırasıyla Barok, Klasik, Romantik ve Rönesans dönemlerine ait eserleri çalmayı tercih ettikleri, anlama ve yorumlama açısından seslendirilmesi güç olarak nitelenen Çağdaş dönem eserlerine yer vermedikleri sonucu çıkmıştır.

5. Yaylı çalgı çalışma sürecinde eşlikli çalışmanın önemi ile ilgili yapılan araştırmalarda, eşlikli çalmanın öğrencinin entonasyon sorunlarını gidermede yardımcı olabileceği bir sistem olarak görülmüştür. Çıkan sonuçta, eşlikli çalma sürecinde viyolonsel öğrencilerinin çalıştıkları eserleri çalarken gerçekleştirdikleri entonasyon hatalarında

azalma görülmüş, öğrencilerin çalgı çalışma süreçlerini daha zevkli, daha verimli hale getirdiği belirlenmiştir. Bu nedenle viyolonsel eğitiminde eşlikli çalmaya daha çok yer verilebileceği önerilmektedir.

6. Viyolonsel öğretiminde performansı değerlendirmeye yönelik hazırlanan dereceli puanlama anahtarının (rubrik) sınanması ve değerlendirilmesine yönelik bir çalışmada, final sınavı ölçme-değerlendirme yöntem ve araçlarının geçerlik ve güvenilirlik bakımından yetersiz olduğu, geliştirilen viyolonsel dereceli puanlama anahtarının fiziksel-teknik ve müzikal beceriler olmak üzere üç boyuttan oluştuğu, geçerli ve güvenilir ölçüm yaptığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu nedenle nesneliği sağlayabilmesi açısından ve Türkiye genelinde tüm Müzik Eğitimi Anabilim Dallarına değerlendirme bir çerçeve sunabileceğinden; ortak bir dereceli puanlama anahtarının kullanılması önerilmiştir.

7. İlköğretimde müzikli dramatizasyon destekli viyolonsel eğitimine yönelik bir model önerisi sunulan çalışmada; viyolonsel konçertolarının uygun görülen bölümlerinin ana temaları, çalma kolaylığı sağlaması açısından transpoze edilmiş ve dramatize edilmek üzere öyküler oluşturulmuştur. Bu ürün, viyolonsel eğitiminde kullanılmak üzere önerilmiştir. Ayrıca ilköğretimde müzikli dramatizasyon destekli viyolonsel eğitiminde uygulanabilecek çalışmalar olarak öykü tamamlama, define haritası, öykü oluşturma, yap-boz oyunu, kasap Dvorak, mutluluk ülkesi, üzgün gökyüzü, Haydn ve sihirli balıklar, küçük Mela, şiir oluşturma etkinliklerine yer verilmiştir.

Viyolonsel eğitimiyle ilgili tezler ve makaleler incelendiğinde, öne çıkan ve alan yazını temsil edeceği düşünülen sonuç ve öneriler yukarıda özetlenmiştir. Bu sonuç ve önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliği bu tezin temel sorunsalıdır. Bu çerçevede yukarıda sıralanan sonuç ve önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliği viyolonsel eğitimcilerine sorulduğunda 3.3'teki bulgulara ulaşılmıştır.

3.3. Viyolonsel Eğitimiyle İlgili Araştırmaların Ulaştığı Sonuç ve Önerilerin Alana Katkısına ve Uygulanabilirliğine İlişkin Eğitimci Görüşlerinden Elde Edilen Bulgular

Bu bölümde viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların ulaştığı sonuçların ve önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliğiyle ilgili eğitimci görüşlerinin analizinden elde edilen nitel bulgular yer almaktadır.

3.3.1. Metot inceleme türündeki çalışmaların sonuçlarının alana katkısı ve uygulanabilirliği

Bu çalışmada, incelenen 52 araştırmanın 12'si metot inceleme içeriklidir. Bu araştırmalar, materyal değerlendirme niteliğindedir. Bu bağlamda viyolonsel eğitimcilerine metot inceleme türündeki çalışmaların alana katkısı olup olmadığı ve uygulanabilirliği sorulmuştur. Alınan yanıtlar değerlendirildiğinde, öncelikle görüşülen tüm eğitimcilerin bu çalışmalarda "en sık kullanılan metotlar" olarak belirtilen metotları bildikleri, tanıdıkları ve kullandıkları görülmüştür. Aynı şekilde çoğu eğitimci bu tür çalışmaların birbirini tekrar ettiğini ve yenilik getirmediğini vurgulamıştır. Fakat yine de bu çalışmaların çalgı eğitimine yeni başlayan eğitimcilere rehber olabileceğini ve metot seçerken onlara zaman kazandıracağını da belirtmişlerdir.

Görüldüğü gibi bu konuyla ilgili görüşme yapılan eğitimcilerin yarısının bu tür çalışmaların birbirini tekrar eden ve yenilik içermeyen çalışmalar olduğu; dolayısıyla alana katkı sağlamadığı görüşünde oldukları anlaşılmıştır. 4. katılımcının görüşleri bu yöndeki diğer görüşleri de temsil eder niteliktedir:

“Alana katkı sağlayacak farklı metotlar, yeni çalışmalar varsa onları araştırmanın faydası elbette var. Ancak yıllar boyunca kullanılan metotların tekrardan araştırılıp, bunlar geçerli-güvenilirdir demenin anlamı yok. Eğer dünya literatüründe, yeni yaklaşımlar, deneysel çalışmalar sonucunda elde edilmiş yeni çalışmalar varsa, bunlar üzerine bir çalışma yapılıyorsa elbette ki bunları değerlendirmek lazım. Onun dışında bu sorular artık güncelliğini kaybetti.”

Görüşme yapılan eğitimcilerin diğer yarısının ise bu çalışmaların alana katkı sağladığı, metotları tanıtmaya yardımcı olduğu ve yol gösterici nitelikte olduğu görüşünü savundukları görülmektedir. 3. katılımcının görüşü bu bakış açısına ışık tutar niteliktedir:

“Bence gerçekten büyük katkı sağlar, bir kere bu alanda çalışan kişilerin referans olması açısından benim için çok önemli. Tanımadığım bir metodu incelemiş olması ve tanıtılması benim için bir avantaj olur çünkü Türkiye’de kaynağa ulaşmak çok zor. Ben yurtdışına her gidişimde kitap satın almaya çalıştım ancak herkes bu imkâna sahip olamayabilir. Metotları bu kadar uğraşmadan, yapılan araştırmalar sonucu bulmuş olsaydım bakış açım daha farklı olurdu, daha genele bakabilirdim. Bu tarz araştırmalar önemlidir ve alana çok olumlu katkı sağlar.”

Bu görüşler değerlendirildiğinde, materyal değerlendirme içerikli çalışmaların alana katkı sağlaması için daha önce yapılmış olan araştırmaların iyi analiz edilmesi ve yapılacak olan çalışmalarda tekrara düşülmemesi gerektiği anlaşılmaktadır. Bu açıdan herkes tarafından bilinen ve kullanılan metotlar dışında daha farklı ve yeni yaklaşımları içeren metotlar üzerine araştırma yapılmasının alana daha fazla katkı sağlayacağı söylenebilir.

3.3.2. Türk müziği türlerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği

3.3.2.1. Geleneksel Türk müziğinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği

Yapılan araştırmaların altı tanesi, Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında yapılan viyolonsel eğitimi çalışmalarında geleneksel Türk müziğine yeterince yer verilmediği sonucuna ulaşmış; bunun için bu müzik türüne viyolonsel eğitiminde daha fazla ağırlık verilmesi gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Eğitimcilere bu sonucun ve önerinin alana katkısı ve uygulanabilirliği sorulduğunda şu bulgulara ulaşılmıştır:

Görüşme yapılan eğitimcilerin tamamı viyolonsel eğitiminde geleneksel Türk müziğine yer verilmediğini doğrulamışlardır. Bunun en önemli nedeninin ise kaynak eksikliği olduğunu belirtmişlerdir. Fakat çoğu eğitimci kaynak eksikliğinin bir neden değil, aslında bir sonuç olduğuna dolaylı olarak vurgu yapmıştır. Çünkü geleneksel Türk müziği viyolonsel eğitiminde etkin bir biçimde kullanılmaya uygun değildir. Bu durumu şu gerekçelere dayandırmışlardır:

- Geleneksel Türk müziği kolaydan zora, basitten karmaşığa bir aşamalılık gösterecek bir tekniğe ve yapıya sahip değildir.

- Doğal yapısı çok sesliliğe uygun değildir.
- Kullanılan bütün teknikleri kapsamayabilir.

Bu ve benzeri gerekçeler viyolonsel eğitiminde kullanılacak geleneksel Türk müziği metotlarının çoğalmasını engellemektedir. Bu konuda dokuzuncu katılımcı şunları söylemektedir: “Viyolonsel eğitime katkı sağlamaz. Türk müziği ya da klasik batı müziği fark etmez, önemli olan şey viyolonsel çalınabilirliğidir. Ulaşmaya çalıştığımız amaç budur. Viyolonsel öğretimi ile bir müzik eğitimini konuşacak olursak, salt olarak amacımız viyolonsel öğretmek değil, viyolonseli kullanarak bir müzik eğitimi sağlamak. Bu noktada birçok yerdeki öğrenciye ulaşmak açısından Türk müziğine yer verilmeli ama bu viyolonselde daha etkin olmak anlamına gelmez.”

Eğitimciler, geleneksel Türk müziğinin yukarıda bahsi geçen gerekçelerle viyolonsel eğitiminde kullanılmaya uygun olmadığını belirtirlerken; bir yandan da öğrencilerin kendi kültürlerine ait müzikleri kullanmalarının eğitim süreçlerinde onlara olumlu (motivasyon sağlama, tanıdık olma vb.) katkıları olacağı konusunda hemfikirlerdir. Ancak öğrenciyi diğer teknik konulardan eksik bırakmadan kararında yer verilmesi, eserlerin belli bir kalitede, belli bir seviyede yazılmış olması ve mutlaka alanında uzman kişiler tarafından üretilmesi gerektiği konularında düşüncelerini belirtmişlerdir.

Eğitimcilerin bu konudaki önemli yönlendirmelerinden birisi de geleneksel Türk müziğinden ziyade Türk halk müziğinin bu çalgıya daha uygun olduğudur. Çoğu viyolonsel eğitimcisi bu konuyu özellikle vurgulamıştır.

Sonuç olarak yukarıda yer alan görüşler değerlendirildiğinde, geleneksel Türk müziğinin viyolonsel eğitiminde yer alması gerektiğini vurgulayan akademik araştırmaların sunduğu bu önerinin alana katkısının sınırlı olduğu ve uygulanabilir olmadığı ortaya çıkmaktadır.

3.3.2.2. Zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği

Zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği ve viyolonsel eğitime uyarlanması ile ilgili yapılan araştırmada; viyolonsel eğitiminde zeybek müziklerine yeterince yer verilmediği belirtilmiştir. Tampere ses sistemine uygun zeybek müziklerinin viyolonsel uyarlanmasının yanı sıra mikrotonal aralığa sahip zeybek müziklerinin de evrensel viyolonsel öğretim metotlarıyla paralellik gösterecek şekilde düzenlenerek uygulanabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Bu sonucun ve önerinin alana katkısı ve uygulanabilirliği sorulduğunda şu bulgulara ulaşılmıştır:

Eğitimcilerin tamamı viyolonsel eğitiminde zeybek müziklerine yer verilmediğini doğrulamışlardır. Burada da geleneksel Türk müziğinde olduğu gibi kaynak eksikliği sorunuyla karşılaşıldığı anlaşılmaktadır. Görüşmecilerden altı eğitimci kaynak yetersizliğine vurgu yapmıştır.

Görüşme yapılan eğitimcilerin çoğu zeybek müziğinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği ile ilgili olumlu görüş bildirmişlerdir. Özellikle yay tekniğine ve ritmik yapıya getireceği katkıyı ayrıca tampere sisteme uygun olması özelliklerini öne çıkarmışlardır. Üçüncü katılımcı bu durumu şöyle açıklamaktadır; “Mutlaka katkısı olacaktır. Teknik olarak, özellikle stil olarak, yay hâkimiyeti açısından oldukça önemlidir. Sadece zeybek değil diğer türler için de çalışmalar yapılırsa güzel olur.”

Bu sorudan yola çıkarak eğitimciler yalnızca zeybek müziğinin değil uygun olan diğer Türk halk müziği türlerinin de (horon, uzun havalar, kırık havalar, ağıtlar vb.) viyolonsel eğitimine uyarlanıp kullanılabilceğini, bunun mutlaka zeybek müziği olması gerekmediğini ifade etmişlerdir. Türk müziği formlarını bilip Türk müziğini bir bütün olarak ele almak gerektiği, Türk halk müziği türlerinin doğru şekilde uyarlanması halinde alanda kullanılabilceği ve alana renk getireceği düşünceleri dile getirilmiştir.

Sonuç olarak eğitimcilerin görüşleri değerlendirildiğinde, Zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılmasıyla ilgili araştırma önerisinin alana olumlu sonuçlar getireceği; yeterli kaynak sağlandığı takdirde bu türün yeni çalma şekilleri, yorumlama-tekni ve yöntemlerle öğrencileri müzikal açıdan daha da geliştireceği anlaşılmaktadır.

3.3.2.3. Çağdaş Türk eserlerinin viyolonsel eğitiminde kullanılabilirliği

Çağdaş Türk viyolonsel eserlerinin eğitim fakültelerindeki viyolonsel öğretimindeki yeri ile ilgili yapılan araştırmada öğretim elemanlarının sırasıyla ‘Barok, Klasik, Romantik ve Rönesans’ dönemlerine ait eserleri çalmayı tercih ettikleri, anlama ve yorumlama açısından seslendirilmesi güç olarak nitelenen Çağdaş dönem eserlerine yer vermedikleri sonucu çıkmıştır. Bu sonucun alana katkısı ve uygulanabilirliği sorulduğunda şu bulgulara ulaşılmıştır:

Eğitimciler, çağdaş Türk bestecilerine ait eserlerin anlama ve çalma açısından öğrencilere zor geldiği, teknik ve seviye olarak üst düzey eserler olduğu için kullanım oranının son derece düşük olduğu görüşünde birleşmişlerdir. Bu konuda altıncı katılımcı görüşünü şu şekilde dile getirmiştir: “Oldukça karmaşık ve zor yapıda eserler olduğu ve sayı olarak kıstıtlı olduğu için çok fazla kullanılmıyor. Bu yüzden eğitim fakültelerine uygun eserler değil.”

Kullanılırsa olumlu-olumsuz nasıl katkı sağlayacağı sorulduğunda ise istisna birkaç öğrenci dışında eğitim fakültelerinde genel anlamda kullanılmayacağını, eserlerin solistlik düzeye gelmiş sanatçılara hitap ettiğini; ancak kullanılabilirse çok olumlu olacağını tekrar etmişlerdir. Fakat eğitimciler, burada eserlerin zor ve karmaşık olmasından farklı bir sorunla daha karşılaştıklarını belirtmektedirler. Bu da düzeye uygun eserlerin yer aldığı kaynak kitapların eksikliğidir. Bu nedenle eğitimciler, çağdaş Türk eserleri, her seviyeye uygun şekilde viyolonsel uyarlanırsa, besteciler eğitimde kullanılabilcek düzeyde eserler üretirler ise kullanılabilceğini, bestecilere viyolonsel eğitimine katkı sağlamaları açısından bir takım teşvikler verilebileceğini belirtmişlerdir.

Bir katılımcı kaynak eksikliğinin giderilmesi dışında başka öneriler de getirmektedir:

“Enstrüman eğitimi daha ciddiye alınabilir eğitim fakültelerinde, ders saatleri artırılabilir, eşlikli çalmaya ilişkin dersler eklenebilir. O zaman çalgı düzeyleri ilerlediği için daha farklı müzikleri yapma konusunda öğrenciler istekli olabilir. Besteciler de bu ihtiyaca cevap verebilir.”

Sonuç olarak eğitimcilerin görüşleri değerlendirildiğinde çağdaş Türk eserlerinin viyolonsel eğitiminde kullanılmadığıyla ilgili araştırma sonucunun alanda var olan ve uygulamanın içindeki tüm eğitimcilerce bilinen ve kabul edilen bir duruma işaret ettiği görülmektedir. Bu araştırma, olan bir durumu betimlemiştir.

3.3.3. Viyolonsel çalışma sürecinde eşlikli çalışma

Yaylı çalgı çalışma sürecinde eşlikli çalışmanın önemi ile ilgili yapılan araştırmalarda, eşlikli çalmanın öğrencinin entonasyon sorunlarını gidermede yardımcı olabileceği bir sistem olarak görülmüştür. Çıkan sonuçta, eşlikli çalma sürecinde viyolonsel öğrencilerinin çalıştıkları eserleri çalarken gerçekleştirdikleri entonasyon hatalarında azalma görülmüş, öğrencilerin çalgı çalışma süreçlerini daha zevkli, daha verimli hale getirdiği belirlenmiştir.

Bu sonucun alana katkısı ve uygulanabilirliği sorulduğunda şu bulgulara ulaşılmıştır:

Öğretim elemanları eşlikli çalışmanın son derece önemli olduğunu belirtmişler, tekniği belli düzeyde oturmuş öğrenciler için, entonasyon-müzikalite başta olmak üzere birçok anlamda fayda sağlayacağı, solo olarak çalmanın eseri yarım bırakacağı, eserin ancak eşliği ile çalındığı zaman bir bütün olabileceği fikrinde birleşmişlerdir. Bununla birlikte bireysel çalışmanın öncelikli olduğuna vurgu yapan eğitimciler de vardır. Bu eğitimciler yukarıda da belirtildiği gibi belli davranışlar kazanıldıktan sonra eşlikli çalışmalara geçilebileceğini söylemişlerdir. Aksi halde sürecin karmaşık ve zor bir hal alabileceğini belirtmişlerdir.

Ayrıca eğitimcilerin görüşlerine göre eşlik yapacak piyanist sıkıntısı öne çıkmaktadır. Öğrencilerin dönem boyunca çalışacakları eşlikçileri olmaması eğitimcileri farklı arayışlara itmiş; gerek kendi enstrümanları, gerek piyano ile öğrencilerine mutlaka eşlik ettiklerini belirtmişlerdir.

Bu görüşler değerlendirildiğinde eşlikli çalmanın viyolonsel eğitiminde entonasyon, ritmik yapıyla ilgili sorunları azalttığı ve süreci verimli hale getirdiğiyle ilgili araştırma sonucunun alanda var olan ve uygulamanın içindeki tüm eğitimcilerce bilinen ve kabul edilen bir duruma işaret ettiği görülmektedir. Bu araştırma sonucunun eğitimcilerin farkında olduğu bir yöntemi doğruladığı anlaşılmaktadır.

3.3.4. Viyolonsel eğitiminde performans değerlendirme araçlarının kullanımı

Viyolonsel öğretiminde performansı değerlendirmeye yönelik hazırlanan dereceli puanlama anahtarının (rubrik) sınanması ve değerlendirilmesi adlı çalışmada; final sınavı ölçme-değerlendirme yöntem ve araçlarının geçerlik ve güvenilirlik bakımından yetersiz olduğu; dereceli puanlama anahtarlarının ise daha geçerli ve güvenilir ölçüm yaptığı sonucuna ulaşılmıştır. Öneri olarak ise Türkiye genelinde tüm müzik öğretmenliği ders programları ve içerikleri ortak olduklarından; ölçme ve değerlendirme boyutunda da ortak bir karar almaları tavsiye edilmiştir.

Yukarıda söz edilen sonucun ve önerinin alana katkısı ve uygulanabilirliğine ilişkin şu bulgulara ulaşılmıştır:

Katılımcıların ortak dereceli puanlama anahtarı kullanımının yararları konusundaki ortak görüşü, bu tip değerlendirmenin geçerlik ve güvenilirlik açısından ideal olduğu, fakat bunun teoride kaldığı ve uygulanabilirliğinin olmadığı yönündedir.

Katılımcıların bu tip değerlendirmede yararlı gördüğü yanlar, dereceli puanlama anahtarının bir standart sağlayacağı, eşitlik ve adalet getireceği, performans düzeyine bir çita oluşturacağıdır. Uygulanabilirliğini engelleyen durumlar ise bireysel farklılıklar,

bölgesel farklılıklar ve kurumlar arası farklılıkların olmasıdır. Bu konuda altıncı görüşmeci şunlara dikkat çekmiştir:

“Uygulanması çok zor. Öğrencilerin hazırbulunuşluk seviyeleri aynı değil, bölgesel farklılıklar devreye giriyor. Bu yüzden ortak paydada buluşmanın söz konusu olmayacağını düşünüyorum. Burada komisyon tarafından oluşturulan ortak rubrik kullanılabilir, belki hocaların rubriği kendi bölgesindeki öğrencilere göre belirlemesi daha adil olabilir.”

Bu konuda karşılaşılan sorunlara getirilecek çözüm önerisi, altıncı katılımcının da belirttiği gibi, komisyonlar tarafından oluşturulan puanlama anahtarlarının kullanılmasıdır. Yine de eğitimciler, sanatsal performans değerlendirmenin matematiksel bir ölçümle yapılamayacağını da eklemiştir.

Özetle ilgili araştırma sonucunun ve sunduğu önerinin teorik olarak ideali yansıttığı, ancak Türkiye bağlamında uygulanabilirliğinin olmadığı anlaşılmaktadır.

3.3.5. Dramatizasyon tekniğinin viyolonsel eğitiminde kullanımı

İlköğretimde müzikli dramatizasyon destekli viyolonsel eğitime yönelik bir model önerisi sunan çalışmada; viyolonsel konçertolarının uygun görülen bölümlerinin ana temalarından örnekler oluşturulmuş, bazı temalar çalma kolaylığı sağlaması açısından transpoze edilmiştir. Etütlerle bağlantılı olarak dramatize edilmek üzere öyküler oluşturulmuştur. Bu öykülerin ve benzer dramatizasyon tekniklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılması önerilmiştir.

Eğitimcilerin 8’i dramatizasyon destekli viyolonsel öğretim modelinin uygulanmasının olumlu olacağı görüşlerini dile getirirken iki eğitimci drama ile viyolonsel öğretiminin faydalı olmayacağını düşündüklerini belirtmişlerdir.

Beşinci görüşmeci konu ile ilgili düşüncesini, “Temel müzik bilgilerini kavratmaktan bahsediliyorsa faydalı olabilir. Çalgıya ilişkin teknik bir konu öğretilmek isteniyorsa, drama ile değil yaparak-yaşayarak öğretilir. Bu yüzyıllardır böyle gitmiştir” diyerek dile getirmiştir.

Araştırmanın alana sağlayacağı katkılar değerlendirildiğinde, en çok katkının öğretmen adaylarının mesleki yaşantılarında olacağı üzerine görüş birliğine vardıkları görülmüştür. Bu konudaki görüşlerden bazıları şöyledir:

“Öğrencilerin öğretme süreçleri açısından çok faydalı. Çünkü birçok öğrenci çalgı çalışmaya başladıktan sonra bu işin içinde kayboluyor ve nasıl başladığını unutuyor. Kendi öğrencisini de nasıl başlatacağını bilemiyor. Bu tarz bir uygulama faydalı olacaktır.” (Dokuzuncu görüşmeci)

“Müzik öğretmeni olduktan sonraki süreçte işlerine yarayabileceğini, kendi geliştirecekleri yöntemlere ışık tutabileceğini, bu açıdan uygulanabileceğini düşünüyorum.” (Onuncu görüşmeci)

“Öğrencinin öğretmenlik sürecine geçtiğinde öğretime nasıl başlayacağını, öğrenciye nasıl yaklaşacağını bilmesi, öğretim becerilerini güçlendirmesi açısından önemli.” (Yedinci görüşmeci)

Bu görüşlerden de anlaşılacağı gibi dramatizasyon destekli viyolonsel eğitimi uygulamalarının başlangıç aşamasındaki öğrencilere ve küçük yaşta çocuklara daha uygun olduğu ortaya çıkmaktadır. İlgili araştırmanın da bu bağlamda alana katkı sağlayacağı söylenebilir.

4. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Viyolonsel eğitimiyle ilgili lisansüstü tezlerin ve makalelerin ulaştığı sonuçların ve sunduğu önerilerin alana katkısı ve uygulanabilirliğini konu eden bu araştırmanın ilk aşamasında, tezlerin ve makalelerin konu eğilimleri, araştırma desenleri, hedeflediği kitle gibi kategorilerde nasıl bir görünüm sergilediği ortaya koyulmuştur. Buradan elde edilen bulgular, şu sonuçlara işaret etmektedir:

✓ Yapılan araştırmalara bakıldığında -eğitim fakülteleri kapsamında- viyolonsel eğitime dair 1992'den 2015 yılında kadar toplamda 52 çalışma yapıldığı görülmüştür. Bu çalışmaların yalnızca viyolonsel eğitimiyle ilgili olduğu düşünüldüğünde; bu sayının müzik eğitimi çalışmaları içinde yeterli bir paydaya sahip olduğu söylenebilir.

✓ Araştırma kapsamındaki tez ve makalelerin konularına göre dağılımlarına bakıldığında, 12 çalışma ile *materyal değerlendirme* kategorisinde yoğunluk olduğu görülmüştür. Bunu 7 çalışma ile *materyal önerisi* (zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanımı vb.) izlemektedir. Veri tabanı incelendiğinde “bir kurumda/ülkede/bölgede viyolonsel eğitimi uygulamalarını betimleyen araştırmalar” a da sıkça rastlanmıştır. *Uygulama-raporlama* başlığı altında toplanan bu tür çalışmalardan en çok genel durumun betimlenmesini içeren araştırmalar (n:6) ile viyolonsel çalma tekniklerinin kullanımının raporlaştırıldığı araştırmalara (n:5) rastlanmıştır. Buradan anlaşılmaktadır ki, yirmi üç yıllık süreç içerisinde eğitim fakültelerinde viyolonsel eğitimi ile ilgili olarak çalışılan tezler ve yayımlanan makaleler belirli konular etrafında yığılma göstermektedir.

✓ Araştırmaların desenleri bakımından dağılımlarına bakıldığında ise 33 çalışmada betimsel, 8 çalışmada deneysel, 7 çalışmada tasarım araştırması olduğu belirlenmiştir. 4 çalışma ise derleme türündedir. Ayrıca betimsel desenin yüksek lisans, deneysel desenin ise daha çok doktora derecesinde çalışılmış olduğu gözlenmiştir. Buradan bu alanda yapılan araştırmalarda yeni uygulamalar ve yaklaşımların, durum betimlemelerine oranla çok daha az yer bulduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu çalgı eğitimi olduğunda, uygulamaya dönük ve(ya) yeni yöntem, teknik, yaklaşımları içeren araştırmalar beklenmektedir. Fakat araştırmalar, bunun tersine bir görünüm sergilemektedir.

✓ Araştırmaların hedeflediği kitle bakımından dağılımında en büyük paydayı lisans eğitimi düzeyinin kapladığı (n:29), bunu lise (AGSL; n:10) düzeyinin takip ettiği görülmüştür. Araştırmaların temel eğitim düzeyini ve halk eğitimini çok az oranda hedeflemesi, müzik eğitiminin temel katmanlarının göz ardı edildiğine ilişkin bir soru işaretini akla getirmektedir. En ulaşılabilir olan lisans düzeyi öğrencileri ve AGSL öğrencileri, doğal olarak çoğu müzik eğitimi araştırmasının da katılımcıları olmaktadır.

Bu sonuçlar, alan yazımına kuşbakışı bakıp hangi tür çalışmaların alanyazımına daha çok katkı sunacağı sorusunu belirginleştirmiştir. Bu nedenle araştırmaların ulaştıkları sonuçlar ve sundukları öneriler gözden geçirilmiş; belli başlı yedi kategoride ele alınabilecek sonuca ve öneriye ulaşılmıştır (Bkz. Bulgular 4.2). Araştırmanın temel

sorunsalı olan bu sonuç ve önerilerin alana katkısının değerlendirilebilmesi için viyolonsel eğitimi alanında uzman eğitimcilere görüşleri sorulmuştur. Görüşmelerden elde edilen nitel veriler analiz edildiğinde şu sonuçlara ulaşılmıştır:

- ✓ Metot incelemesi içerikli araştırmaların sonuçların alana katkısına ilişkin eğitimci görüşleri değerlendirildiğinde; bu çalışmaların alana katkı sağlaması için daha önce yapılmış olan araştırmaların iyi analiz edilmesi ve yapılacak olan çalışmalarda tekrara düşülmemesi gerektiği anlaşılmaktadır. Bu açıdan herkes tarafından bilinen ve kullanılan metotlar dışında daha farklı ve yeni yaklaşımları içeren metotlar üzerine araştırma yapılmasının alana daha fazla katkı sağlayacağı söylenebilir.
- ✓ Geleneksel Türk müziğinin kolaydan zora, basitten karmaşığa bir aşamalılık gösterecek bir tekniğe ve yapıya sahip olmaması; doğal yapısının çok sesliliğe uygun olmaması ve viyolonsel eğitiminde kullanılan bütün teknikleri kapsayamaması gerekçeleriyle bu çalışmaların viyolonsel eğitimi alanına katkısının sınırlı olduğu ve uygulanabilir olmadığı görüşü hâkimdir. Eğitimcilerin bu konudaki önemli yönlendirmelerinden birisi de geleneksel Türk müziğinden ziyade Türk halk müziğinin bu çalgıya daha uygun olduğudur.
- ✓ Katılımcılar, zeybek müziklerinin viyolonsel eğitiminde kullanılmasıyla ilgili araştırma önerisinin alana olumlu sonuçlar getireceğini; yeterli kaynak sağlandığı takdirde bu türün yeni çalma şekilleri, yorumlama-teknik ve yöntemlerle öğrencileri müzikal açıdan daha da geliştireceğini ileri sürmüşlerdir.
- ✓ Çağdaş Türk müziği eserlerinin viyolonsel eğitiminde kullanılmadığıyla ilgili sonuca ilişkin şu saptamaya ulaşılmıştır: Bu sonuç, uygulamanın içindeki tüm eğitimcilerce bilinen ve kabul edilen bir duruma işaret etmektedir. Çağdaş Türk bestecilerine ait eserler, anlama ve çalma açısından öğrencilere zor geldiği ve teknik olarak üst düzey eserler olduğu için bunların kullanım oranının son derece düşük olduğu görülmektedir.
- ✓ Eşlikli çalmanın viyolonsel eğitiminde entonasyon, ritmik yapıyla ilgili sorunları azalttığı ve süreci verimli hale getirdiğiyle ilgili araştırma sonucu da eğitimciler tarafından değerlendirilmiş ve bu yöntemin uygulandığı ve tüm eğitimcilerce bilindiği ortaya çıkmıştır. Bu araştırma sonucunun eğitimcilerin farkında olduğu bir yöntemi doğruladığı anlaşılmaktadır.
- ✓ Viyolonsel eğitiminde ölçme ve değerlendirme sürecinde dereceli puanlama anahtarının kullanımını öneren araştırmaya ilişkin görüşler, bu tip değerlendirmenin geçerlik ve güvenilirlik açısından ideal olduğu, fakat bunun teoride kaldığı ve Türkiye bağlamında uygulanabilirliğinin olmadığı yönündedir.
- ✓ Dramatizasyon destekli viyolonsel eğitimi uygulamalarını öneren araştırma, uzman görüşleri çerçevesinde değerlendirildiğinde ise bu yöntemin başlangıç aşamasındaki ve küçük yaştaki çocuklara daha uygun olduğu ortaya çıkmaktadır. İlgili araştırmanın da bu bağlamda alana katkı sağlayacağı söylenebilir.

Yukarıda sıralanan sonuçlar genel olarak değerlendirildiğinde, viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırmaların belirli konular etrafında yoğunlaştığı; araştırmaların genellikle alanda bilinen durumları ve uygulanan yöntem-teknikleri doğrulama düzeyinde kaldığı; yeni önerilerin bir kısmının ise Türkiye’de viyolonsel eğitimi bağlamında uygulanabilir olmadığı anlaşılmaktadır. Diğer yandan Türk halk müziğinin viyolonsel eğitiminde

kullanılması ve dramatisasyonun başlangıç düzeyi viyolonsel eğitiminde uygulanması, alana katkısı ve uygulanabilirliği açısından öne çıkan araştırma önerileridir.

Viyolonsel eğitimi araştırmalarının genel görünümünün betimlenmesi ve bu araştırmaların sonuç ve önerilerinin uzman görüşleri çerçevesinde değerlendirilmesi sonucunda; bu alanda yapılacak araştırmaların alana katkı sağlayabilmesi ve uygulanabilirliği için řu öneriler sunulabilir: Daha önce yapılan araştırmaların ayrıntılı incelenmesi, araştırmacılara alandaki eksikliklere ilişkin fikir verebilir. Böylece araştırmalarda tekrara düşülmesinin önüne geçilebilir. Diğer yandan araştırmalar, betimlemelerin ötesine geçerek yenilik getirip getirmeyeceği dikkate alınarak tasarlanabilir. Son olarak tasarlanan araştırma sonuçlandığında alana katkı sunabilir mi, bu bağlamda öneriler uygulanabilir mi sorularına yanıt aranması, çalışmalarını başlangıç aşamasında işlevsel amaçlara yönlendirebilir.

KAYNAKÇA

- Aktaş-Cansız, M. (2016). Nitel veri toplama araçları. M. Metin (Ed.), *Kuramdan uygulamaya eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri* (339-343). Ankara: Pegem Akademi.
- Demirbatır, R. E. (2001). Yaylı çalgılar yüksek lisans, doktora ve sanatta yeterlik tez bibliyografyası. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14 (1), 143-150.
- Saraç, A. G. (1996). *Türkiye’de eğitim fakülteleri müzik eğitimi bölümlerinde çalgı eğitiminin bir boyutu olarak viyolonsel öğretim programlarında belirlenen devinışsel hedefler ve hedef davranışların gerçekteleşme dereceleri* Yayınlanmamış Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Say, A. (2005). *Müzik ansiklopedisi*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Sertöz, A. (2003). *Dünya viyolonsel ekollerinin tarihsel gelişimi ve Türkiye’deki viyolonsel eğitime yansımaları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tavşancıl, E. ve Aslan, E. (2001). *Sözel, yazılı ve diğer materyaller için içerik analizi ve uygulama örnekleri*. İstanbul: Epsilon Yayıncılık.
- Uçan, A. (2005). *Müzik eğitimi: Temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar ve Türkiye’deki durum*. Ankara: Evrensel Müzikevi.
- Yıldırım-Orhan, Ş. (2011). Türkiye’de viyolonsel alanında yapılmış yüksek lisans, doktora ve sanatta yeterlilik tezleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 20 (2), 701-716.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (6. baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

Throughout the history, the violoncello has had an indispensable place in the education of string instruments. Over time, academic studies related to this instrument have become widespread with post-graduate education. In the research of Yildirim-Orhan (2011), the studies related to the violoncello field were classified and a total of 75 theses, consisting of 60 master's degree, 5 artistic proficiency and 10 doctorate thesis, were found. Also, the first two theses made in the violoncello field were written in 1992 as a graduate thesis. Determination of the distribution of the researches on the violoncello in this 19 years process and of the added value of the research results and proposals will provide guidance for future studies. In this context, the main purpose of this study is to determine the contextual tendency by classifying these researches and assessing the contribution/practicability of the results and proposals of these studies to violoncello education. Within the framework of this purpose, answers were sought to the following questions:

- Researches on violoncello education; how do they relate to the years, education level, subjects, patterns and target groups?
- What kinds of results have been reached in general in the researches on violoncello education and what kind of suggestions were put forward?
- What are the opinions of educators about the contribution and the practicability of the results of the research on violoncello education and the proposals it offers?

This study is considered to be important due to the fact that it will guide the researchers who will do studies on violoncello education in education faculties and in order to develop different ideas in topic selection it will point to crowdedness and gaps.

2. Method

This research is a case study. The study was conducted in two phases and with two qualitative data collection techniques. Firstly thesis and articles about violoncello education were analyzed with the technique of document review. For this, 42 graduate thesis and 10 articles were included in the study. These researches cover a period from 1992 to 2015. At this stage, categorical analysis has been used. In the second stage, qualitative data, with respect to the contribution of the conclusions and suggestions of these theses and articles to the field and their practicability, were obtained by structured interview technique. Interviews were held with 10 violoncello educators. Descriptive analysis method was used in analyzing the interview data. In terms of ensuring reliability, interviews were analyzed by two separate researchers.

3. Findings, Discussion and Results

When the distribution of thesis and articles, which are within the scope of research, were considered according to their subjects, it was seen that there was intensity in the material evaluation category with 12 theses. This is followed by the material suggestion (use of zeybek music in violoncello education, etc.) with 7 studies. As it is seen, the thesis and articles about violoncello education gather around certain topics.

When the distributions of researches are examined in terms of patterns, it has been determined that 33 of them are descriptive, 8 are experimental, and 7 are design studies. The other 4 studies are of compilation type. It is also observed that the descriptive pattern was studied at the post graduate degree whereas the experimental design was mostly in the degree of doctorate. Here, it has been understood that new applications and approaches in this area find much less space compared to case descriptions.

When researches were considered in terms of the results they reached and the suggestions they offered, results and suggestions, which can be discussed in seven major categories, have been obtained. In order to be able to evaluate the contribution of these results and proposals to the field which is also the main question of the research, the opinions of specialist trainers were asked in the field of cello education. Qualitative findings and conclusions obtained from the interviews are as follows:

It is understood that previous researches should be well analyzed in order for the studies with methodological research to contribute to the field and that recurrence should be avoided in the studies to be done. From this point of view, apart from methods known and used by everyone, it can be said that research on methods that include different and new approaches will contribute more to the field.

There are academic researches that emphasize that traditional Turkish music should be included in violoncello education. However, the fact that traditional Turkish music does not have a technique and structure that will show a gradual phase from easy to difficult, from simple to complex, and its natural structure is not suitable for polyphony and it can not include all the techniques used in violoncello education shows that the contribution of these studies to the field is limited. One of the important guidance of the trainers in this regard is that Turkish folk music is more suitable than traditional Turkish music for this instrument.

It is believed that the research proposal on the use of Zeybek music in violoncello education will bring positive results in the field. There is a widespread opinion that new forms of play, interpretation, techniques and methods of this type will further improve the students musically, if sufficient resources are provided.

The fact that contemporary Turkish music is not used in violoncello education has led to the following conclusion; this conclusion indicates a condition known and accepted by all the educators in practice. It is seen that the use of contemporary Turkish composers' works is extremely low due to the fact that they are difficult for the students to understand and play and are technically high-level works.

The conclusion of the research, which was done based on the fact that accompaniment playing reduces problems related to intonation and rhythmic structure in cello training and makes the process productive, has also been evaluated by the educators. It has been understood that this method is applied and known by all educators. It has been seen that the conclusion of this research confirms a method that educators are aware.

In the process of measurement and evaluation in the violoncello education, opinions on the research, which suggests the use of the gradationally pointing key, are that this type of evaluation is ideal in terms of validity and reliability but that it remains in theory and is not practicable in the context of Turkey.

When the research suggesting the practice of dramatization-supported violoncello education is evaluated, it has been understood that this method is more suitable for children at an early stage and younger age. It can be said that the related research will contribute to the field in this context.

When the results listed above are evaluated in general, it has been understood that the researches on violoncello education concentrate around certain topics; the researches are generally at the level of verifying known situations and applied method-techniques on the field; some of the new proposals are not practicable in the context of violoncello education in Turkey. On the other hand, the use of Turkish folk music in cello training and the application of dramatization at the starting level cello training are the research proposals, which come to the forefront, in terms of contribution to the field and practicability.

As a result of evaluating the conclusions and proposals of violoncello education researches within the framework of expert opinions; the following suggestions can be made for the feasibility and availability of research to be undertaken in this area. A detailed examination of previous research can give insight to researchers about the shortcomings in the area. In this way, it is possible to prevent the recurrences in the studies. On the other hand, researches can be designed taking into account whether or not it will bring innovation by going beyond the descriptions. Finally, looking for answers to the following questions may lead to functional goals in the initial stages of the study: Can the planned research contribute to the field when it is concluded? Can the proposals be implemented in this context?